

Water heeft geen grenzen

Verder aan de slag met kennis en expertise in het IJsselmeergebied

Samen voorbereiden en kennis borgen

Samen voorbereiden en kennis borgen, de titel van deze editie van het SAMIJ nieuws. Deze editie die in het teken staat van de IJsselmeerconferentie!

Voorbereiden op incidenten en hulpverlening binnen het IJsselmeergebied doen we samen. Immers hebben alle organisaties en bestuurders die bij de SAMIJ betrokken zijn een rol. Deze rol is: zorgen dat we goed zijn voorbereid, met elkaar kunnen samenwerken en zorgen dat we dat met de juiste kennis efficiënt en effectief doen.

Doen we dit alleen voor de risico's op het water die niet zo vaak voorkomen? De grote ongevallen? Nee we doen het juist ook voor de incidenten die wel vaak voor-

komen. Net zoals op het land gebeuren in het IJsselmeergebied dagelijks incidenten. Deze incidenten vinden plaats binnen de watergebieden van alle tien betrokken regio's. Meldingen komen binnen bij Kustwacht, Rijkswaterstaat en de (nu nog) gemeenschappelijke meldkamers. Landhulpverleningsdiensten van alle veiligheidsregio's hebben naast water-hulpverleningsdiensten een belangrijke rol.

Op 27 november komen alle SAMIJ-deelnemers in Lelystad bijeen. We kijken naar het meerjarenprogramma van de SAMIJ. Maar deze IJsselmeerconferentie gaat over meer dan het meerjarenprogramma van de SAMIJ. Het gaat over het gegeven dat we het samen oppakken. Dat wij het allen belangrijk vinden. Samen invulling geven aan verantwoordelijkheden!

Margreet Horselenberg
Voorzitter SAMIJ

'We moeten niet het betere de vijand van het goede maken'

Prof. Dr. Ira Helsloot is hoogleraar Besturen van Veiligheid aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Oorspronkelijk promoveerde hij als wiskundige, maar hij houdt zich sinds 1994 bezig met onderzoek naar rampenbestrijding, crisisbeheersing en fysieke veiligheid. Een interview over veiligheid in het algemeen en SAMIJ in het bijzonder.

Voor het openbaar bestuur is het vormgeven en uitvoeren van veiligheidsbeleid een kerntaak. Om maar met de deur in huis te vallen: hoe (be)sturen we de veiligheid in Nederland?

Doen we dat goed of niet?

'Nederland is een van de veiligste landen ter wereld en onze nog steeds stijgende levensduur laat zien dat we nog steeds veiliger worden. We doen 'het' dus blijkbaar niet slecht is ons land waar beleid altijd een compromis is dat tot stand komt in interactie tussen allerhande actoren als bestuur, media, volksvertegenwoordiging en actie- en belangengroepen. Mijn eigen missie is om de disproportionele uitwassen van het veiligheidsbeleid op te sporen: veel te vaak geven we veel geld uit aan weinig extra veiligheid. We kunnen nog meer levens redden door dat zinvol te besteden. In een land waar we een overschrijdingskans van één op de duizend jaar hanteren voor dijkdoorbraken moeten

we geen geld besteden aan ongevallen met een kans kleiner dan één op de miljoen jaar.'

Het bestrijden van incidenten op het water is één van de taken die overheidsorganisaties oppakken. Hoe belangrijk is een samenwerkingsvorm als de SAMIJ hierin?

'In ons land hebben weinig partijen echt doorzettingsmacht of een overkoepelende verantwoordelijkheid. Netwerkorganisaties als SAMIJ zijn dan het logische en onmisbare gevolg. Het actieve woord 'coördineren' is echter een gevaarlijk begrip omdat het snel teveel macht suggereert: binnen de SAMIJ

Lees verder op pagina 2

NIEUWS

SAMIJ

Inhoud

2

'We moeten niet het betere de vijand van het goede maken'

3

'SAMIJ staat voor een kantelpunt'

3

'Wattstrand bracht structuur in samenwerking waterpartijen'

Vervolg van pagina 1

stemmen volgens mij de verschillende partners hun activiteiten af. De SAMIJ is daarmee faciliterend, niet leidend denk ik.'

Binnen de SAMIJ zie je dat private partijen en de overheid vertegenwoordigd zijn. Zo is de KNRM bijvoorbeeld een belangrijke partner voor de Search and Rescue. Hoe belangrijk vindt u het dat overheid en private partners samen optrekken?

'Het feit dat de SAMIJ niet alleen overheden bevat maar juist ook private partners is wat mij betreft een van de sterkste punten van de samenwerking. Te vaak nog zie je de neiging bij overheden om zelf het veiligheids-wiel te gaan uitvinden. Ook in het waterincidentendomein is dat zichtbaar: zo hebben de overheden rondom de Westerschelde zelf geïnvesteerd in capaciteit die al/ook bij private actoren beschikbaar is. En zeker daar waar je gebruik kunt maken van vrijwilligersorganisaties moet je dat zeker doen.'

Veiligheidsregio's en de SAMIJ zetten zich vooral in op preparatie en de responsfase van waterincidenten. Binnen de veiligheidsketen zijn er ook activiteiten in de zogenaamde risicobeheersingsfase. Zou de SAMIJ daarop moeten inzetten?

'Je kunt hierop langs twee verschillende lijnen antwoorden: als je toch 'wat gaat doen' in andere schakels van de veiligheidsketen

gebruik dan het vehikel dat je al hebt, de SAMIJ dus. Pas echter op dat je niet het betere de vijand van het goede maakt. Als je iets werkbaars hebt dat je teveel belast met wensdenken dan graaf je je eigen graf als SAMIJ. Weeg sowieso nadrukkelijk af waar de veiligheidseuro het beste kan worden ingezet. Bij een preventieve campagne voor meer vaarveiligheid of voor extra reddingscapaciteit. Die afweging is noodzakelijk, maar lastig in SAMIJ-verband te maken omdat geen van de partners uiteindelijk graag middelen zal verschuiven naar een andere partner.'

Wat ziet u als de belangrijkste toekomstige opgave voor de SAMIJ?

'Wat mij betreft heeft elke veiligheidsorganisatie in Nederland de opgave om de aankomende jaren zijn bestaansrecht aan te tonen. Kom met meetbare resultaten die een kosten-batenanalyse mogelijk maken. Vaak zal dan blijken dat professionalisering gewenst is: de hoge veiligheid die we in Nederland hebben betekent simpelweg ook dat minder hulpverlening noodzakelijk is. Ook voor de SAMIJ geldt dat de partners met elkaar en de samenleving de discussie aan moeten gaan waar de verantwoordelijkheid van de samenleving eindigt voor mensen die vrijwillig het water opgaan. Een lean-en-mean SAMIJ zal die toets ongetwijfeld doorstaan en kan zo nog jaren van waarde zijn.'

Watergeuzen, zeerovers en bestuurlijke kwesties

Het thema van de IJsselmeerconferentie op 27 november is "Water heeft geen grenzen". Als oud Briellenaar doet me dat denken aan de Watergeuzen die op 1 april 1572 Den Briel innamen. Dat deden ze via het water (Brielle was toen nog via open zee bereikbaar), want dat was de snelste manier om nabij de stadsgrenzen te komen. En daarmee veranderde Brielle van 'eigenaar'.

Markermeer en de Randmeren. Dat wordt de volgende belangrijke stap binnen de SAMIJ.

Het zou kunnen dat bestuurders daar verschillend over denken en ik kan mij zo voorstellen dat het uitmaakt of een incident zich afspeelt op het water binnen de gemeentegrenzen van gemeente A, de slachtoffers (als daar sprake van is) in gemeente A of B aan wal komen en afkomstig zijn uit gemeente A, B of C. En dat alles binnen de bandbreedte van een klein incident tot een zeer groot incident en aantallen slachtoffers die variëren van enkelen tot tientallen. En wat als het water niet meer vloeibaar is? Gemeente A geeft een vergunning af voor een schaats-tocht en in gemeente B zakken de schaatsers massaal door het ijs.

Voor het optreden van de operationele diensten en andere hulpverleners is dat bij incidentbestrijding allemaal niet zo relevant, daar zijn inmiddels goede afspraken over gemaakt. Het maakt wel uit voor de betrokkenheid van bestuurders en hun verantwoordelijkheden en de rol van boegbeeld en de rol van burgervader/moeder.

Over deze bestuurlijke kwesties zijn afspraken, als die er al zijn, minder eenduidig vastgelegd en het helpt als op basis van de input bij de IJsselmeerconferentie de gemaakte keuzes eenduidig, als sluitstuk op het Incidentbestrijdingsplan van de SAMIJ, kunnen worden vastgelegd. We zijn tenslotte geen Watergeuzen of zeerovers.

*Gerrit Spruit
Commandant Brandweer Flevoland;
voorzitter operationele werkgroep SAMIJ*

Dit was een belangrijk moment in de strijd voor onafhankelijkheid van Spanje en dat land bevochten we vervolgens jarenlang op het water met als hoogtepunt de verovering ("en verandering van eigenaarschap") van de Zilvervloot door Piet Hein in september 1628 voor de kust van Cuba. Dit gebeurde onder de vlag van de West-Indische Compagnie en was feitelijk (legale) zeeroverij in opdracht van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden. Zeeroverij, die ongeacht waar op het water mocht plaats vinden, want water heeft immers geen grenzen. In onze huidige tijd hebben we van zeerovers op het IJsselmeer weinig last meer en toch kan het "eigenaarschap" van incidenten en ongevallen op het water nog tijdens de incidentbestrijding veranderen.

De afgelopen jaren hebben we grote stappen gezet in afspraken en samenwerking bij operationele incidentbestrijding op het water, maar nog weinig aandacht besteed aan de bestuurlijke kwesties van de gemeentelijke indeling van het water van het IJsselmeer,

'SAMIJ staat voor een kantelpunt'

Vanuit Waterrand en zijn werk als projectleider op het veiligheidsbureau in Veiligheidsregio Noord-Holland Noord is Ad Krom nauw betrokken bij de incidentbestrijding op het water. Hoe ziet het lid van de operationele werkgroep de toekomst van de SAMIJ?

Even voorstellen

Na omzwervingen in verschillende brandweerorganisaties kwam Ad Krom uiteindelijk in Alkmaar terecht. Met de komst van Veiligheidsregio Noord-Holland Noord maakte hij de overstap naar het veiligheidsbureau als projectleider. Werk waar hij nog steeds van geniet: 'Het leuke daarvan is dat je met heel veel partijen en belangen aan het werk bent. Binnen en buiten de eigen organisatie maar alles in het teken van een goede crisisorganisatie.' Ook was hij betrokken bij het project Waterrand. Hij kijkt daar met tevredenheid op terug. 'Mijn ervaring als enthousiast zeiler op het ruime (binnen)

water kwam goed van pas toen ik gevraagd werd een aandeel te leveren in dit project.'

Stappen

Ad Krom is in de operationele werkgroep ook bij de SAMIJ betrokken. Hij heeft de SAMIJ de afgelopen jaren flinke stappen zien maken. 'SAMIJ draagt sterk bij aan de wijze waarop samenwerking tussen de partijen bij incidenten op het water vorm wordt gegeven. In die zin is de SAMIJ -maar dit geldt ook voor CRW en project Delta Wateren- een goed afstemmingsoverleg. Al deze overlegstructuren bieden een goed platform waarbij de partijen die elkaar bij hun dagelijkse praktijk nauwe-

Voormalig projectleider Jos Stierhout:

‘Waterrand bracht structuur in samenwerking waterpartijen’

Als projectleider van Waterrand zette Jos Stierhout (52) het thema incidentbestrijding op het water in Nederland op de kaart. Hoe is de staat van de incidentbestrijding op het water vier jaar na afronding van dit project? Een interview aan de hand van acht thema's.

Jos Stierhout

‘Jos Stierhout is algemeen directeur van Veiligheidsregio Noord-Holland Noord. Maar bovenal ben ik een gedreven persoon die hart voor de hulpverlening én voor het water heeft. Ik ben zelf een fanatiek watersporter en heb een verleden bij de marine.’

Dossier veiligheid op het water

‘Toen ik in Noord-Holland Noord als directeur startte keek ik op de kaart en zag ik de grote hoeveelheid water rond onze regio. Dat was de eerste stap in mijn kennismaking met het dossier veiligheid op het water. Vervolgens kregen we op een gegeven moment toenmalig minister Remkes op bezoek. We stonden stil bij de Dakotaramp die in 1996 op de Waddenzee plaatsvond en de rapporten die naar aanleiding van deze ramp uit kwamen. De boodschap van die rapporten was dat de samenwerking tussen de landrotten en de waterratten bij die ramp verre van goed was verlopen. Met subsidie van BZK en Verkeer en Waterstaat kregen we alle betrokken diensten en gemeenten in een stuurgroep bij elkaar. Het landelijk project Waterrand ontstond en de opdracht van Waterrand was om de bestrijding van incidenten op het water te verbeteren en te komen tot een landelijk geldend unité de doctrine.’

Relatie met veiligheid op het water

‘In mijn huidige werk heb ik nog steeds een relatie met het dossier veiligheid op het water. In eerste instantie in mijn werk voor de regio Noord-Holland Noord. Daarnaast heb ik nog veel contact met mensen uit mijn netwerk van Waterrand en zit ik in het Bestuurlijk Begeleidingsorgaan van SAMIJ

en CRW. Vanuit de Kustwacht ben ik bovendien bij het thema incidentbestrijding op de Noordzee betrokken. Aan de andere kant heb ik er bewust voor gekozen me iets meer terug te trekken uit de waternetwerken omdat ik vind dat regio's en partijen zelf de verantwoordelijkheid moeten nemen voor de incidentbestrijding op het water en geen dingen moeten doen omdat ik dat vind. Ik ben geen goeroe. Ik heb het project getrokken en partijen bij elkaar gebracht. Partijen pakken zelf verantwoordelijkheid om zaken te regelen. Dat was ook de bedoeling.

Waterrand toen versus Samij nu

‘Toen we in het project Waterrand onze voorstellen schreven zochten we een pilot in een aantal regio's en de SAMIJ was één van die regio's. Met de SAMIJ keken we naar de mogelijkheid om de voorstellen te verwerken in een incidentbestrijdingsplan. De pilot SAMIJ was onderdeel van Waterrand, maar voor Waterrand bestond de SAMIJ ook al en werd er binnen dat netwerk ook al samengewerkt. Waterrand bracht denk ik meer structuur in die samenwerking. De incidentbestrijding op het water kreeg een impuls en de nieuwe functie van waterfunctionaris ontstond als spil tussen samenwerkende partijen.’

Ontwikkelingen na Waterrand

‘Tijdens en na Waterrand is er veel gebeurd in het thema incidentbestrijding op het water. Alle landelijke partijen -Rijkswaterstaat, KNRM en Kustwacht- hebben zich gecommitteerd aan één uniforme werkwijze bij veiligheidsregio's. een werkwijze die de landelijke partijen bij veiligheids-

regio's afdwingen. Dat is een grote stap voorwaarts. Die partijen waren in het verleden gericht op de provincie en zijn dat nu op de veiligheidsregio. Je ziet dat veiligheidsregio's in het IJsselmeergebied en rond de Waddenzee hun verantwoordelijkheid oppakken om een goed incidentbestrijdingsplan te maken én te beoefenen. Enorm belangrijk. Nu moeten we er voor zorgen dat er een doorontwikkeling op die plannen komt. Wat je ziet is dat regio's die niet of maar voor een klein stukje aan water liggen weinig betrokken zijn. Die regio's moeten er in de toekomst nadrukkelijk bijgehaald worden.’

Thema versterken?

‘Incidentbestrijding op het water staat op de kaart. Maar alles moet nog verder in de routines inslijten. Dat is de winst die nog behaald moet worden. En natuurlijk moeten we verder leren en zaken verfijnen. Het grotere geheel staat. Daarbij moeten we reëel zijn. Er vinden op het water niet veel echt grote incidenten plaats. Dus het is niet gek dat niet de hele dag aandacht uit gaat naar incidentbestrijding op het water.’

Rol van de bestuurder

‘De bestuurder is verantwoordelijk voor veiligheid. Die moet druk op de ketel houden. Dat is belangrijk. Bestuurders moeten niet het probleem oplossen. Dat moeten ze aan de operationele functionarissen overlaten.’

Toekomstrichting SAMIJ

‘Ik weet dat SAMIJ nadenkt over een aantal toekomstscenario's. Mijn mening? SAMIJ moet niet aan de preventiekant gaan zitten. Samij moet op incidentbestrijding zitten. Preventie gaat echt over andere dingen. Taken die niet bij de SAMIJ liggen. Je kunt als SAMIJ wel vragen aan Rijkswaterstaat: wat doe je eraan om te voorkomen dat in de scheepvaart aanvaringen plaatsvinden? Maar dat is de eigen verantwoordelijkheid van de kolom. Tegelijkertijd is er een andere ontwikkeling: borging van en het opnieuw bijhouden van het handboek incidentbestrijding op het water. Ik zou graag willen dat vanuit SAMIJ en andere partijen meer oog is voor lessen uit alle regio's. Gelukkig zoeken de waterfunctionarissen elkaar steeds meer op. Dat is een positieve ontwikkeling.’

lijks tegenkomen toch ontmoeten. Zonder een dergelijke afstemming op tactisch en bestuurlijk niveau zouden we nooit hebben bereikt wat er nu ligt: voor elk gebied een gelijkvormig plan dat in de praktijk bij incidenten ook echt werkt. Daarnaast vinden de partners zoals Rijkswaterstaat, Kustwacht en veiligheidsregio's elkaar ook buiten deze setting steeds beter.’

Kantelpunt

Nu de grote lijn staat, staat de SAMIJ volgens Krom op een kantelpunt. ‘Welke ambitie streven we na? Blijven we een platform voor overleg en houden we alleen de regio op de coördinatie van de voorbereidingen incidentbestrijding of breiden we het werkveld uit naar het hele terrein van de hulpverleningsketen, zoals risicobeheersing en preventie en worden we daarmee ook een adviesorgaan? Zaken waar we over na

moeten denken.’ Krom denkt zelf in de richting van de preventie. ‘In mijn opinie moet de SAMIJ zijn netwerkfunctie uitbreiden door ondermeer de samenwerking te zoeken met andere partijen dan de crisispartners - zoals binnenvaart- en watersportorganisaties en rederijen- kunnen we beter zicht krijgen op de stand van zaken rond risicobeheersing en preventie op het water. Daarnaast hebben deze organisaties de hulpverleningsdiensten veel te bieden op het gebied van kennis en training bij het optreden aan boord van deze schepen.’

Eensluitend optreden

Eén ding is zeker: Krom ziet nog genoeg kansen voor de toekomst van de SAMIJ. ‘SAMIJ loopt in Nederland voorop met het ontwikkelen en herzien van het incidentbestrijdingsplan. De kunst is om daarbij de aansluiting te houden met andere waterge-

bieden. Het overleg van waterfunctionarissen daarin een rol spelen. Verder omvat het IJsselmeergebied watergebieden van een zeer uiteenlopend karakter, verdeeld over tien veiligheidsregio's. Daar waar de bovenregionale partners eensluitend op het water optreden geldt dat in mindere mate voor de hulpverleningsdiensten. De lokale en regionale afspraken over wat de hulpverleningsdiensten wel of niet doen verschillen sterk. Met de toename van het aantal grote rondvaartboten wordt het steeds belangrijker dat de hulpverleningsdiensten daarvoor zijn toegerust en minder afhankelijk zijn van lokale afspraken. SAMIJ heeft de kans het aantal verschillen in afspraken te verminderen, maar moet daarin dan wel meer sturend optreden. Uiteindelijk zal de noodzaak daartoe zich aandienen bij de schaalvergroting van meldkamers.’

Ideaalplaatje voor de SAMIJ?

‘Momenteel beperken we ons als SAMIJ tot incidentbestrijding en zijn daarin tamelijk reactief. De ontwikkelingen staan niet stil. Of het nu de beperking van bedieningstijden van sluisen betreft, het plaatsen van windmolens, eilanden en dammen, grotere schepen, vaarwegmarkering, enz. Dit heeft invloed op de veiligheid van gebruikers op het IJsselmeer. SAMIJ zou een gesprekspartner moeten zijn bij de partijen die over de inrichting gaan en kan zich dan meer proactief opstellen.’

SAMIJ maakt voorzet voor (landelijk) oefenbeleid

Opleiden, trainen en oefenen (OTO) is één van de belangrijkste bouwstenen van een goede voorbereiding. Zeker voor hulpverlening op het water is OTO van belang. Hulpverlening op het water is anders dan op het land en vaak complexer.

In SAMIJ-verband wordt al lange tijd energie gestoken in OTO. Vele oefeningen hebben plaatsgevonden de afgelopen jaren en trainers zijn opgeleid. Maar er was, behalve het Incidentbestrijdingsplan, nog geen uniform overall kader voor OTO.

Daarom is de afgelopen maanden in SAMIJ-verband gewerkt aan het meerjarenbeleidsplan voor opleiden, trainen en oefenen. Dit plan moet de basis vormen voor het OTO-beleid van de komende jaren.

Vanuit SAMIJ-deelnemers was er wel een duidelijk verzoek. Meerdere SAMIJ-partners werken niet alleen in het IJsselmeergebied, maar ook daarbuiten. Veiligheidsregio

Noord-Holland Noord heeft naast het IJsselmeergebied ook delen van de Noordzee en de Waddenzee in haar verzorgingsgebied. Dan is het wel zo handig dat het OTO-beleid overall hetzelfde is.

In SAMIJ-verband is er daarom voor gekozen andere watergebieden te betrekken in de concept planvorming die in het IJsselmeergebied tot stand is gekomen. Het doel hierbij is dat dit (landelijke) OTO-beleid in 2014 van de grond gaat komen.

Alle SAMIJ-deelnemers worden binnenkort gevraagd hun mening te geven over het conceptplan dat nu gereed is!

Landelijk overleg waterfunctionarissen

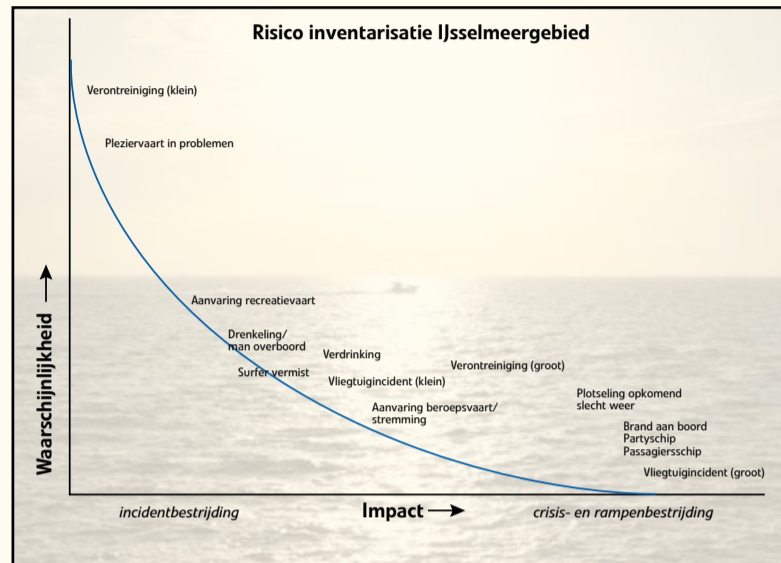
Sinds 2013 is een landelijk overleg waterfunctionarissen gestart. Dit overleg houdt zich onder andere bezig met de actualisatie van het Handboek Incidentbestrijding op het water. Vooralsnog wordt deze gevormd door de waterfunctionarissen van het CRW, SAMIJ, Zeeuwse Delta, Noordzee en het Noordzee-Kanaal. Deze interactie is gericht op planvorming, overleg en positionering van hulpverlening op het water.

Het Instituut voor Fysieke Veiligheid, het IFV, is bezig met de actualisatie van het handboek Incident bestrijding op het water. Daarbij maakt het IFV gebruik van de input van het landelijk overleg waterfunctionarissen. Het overleg waterfunctionarissen dient als projectgroep voor de actualisatie.

Risicoanalyse IJsselmeergebied

Het regionaal risicoprofiel is voor veiligheidsregio's het startpunt van het veiligheidsbeleid. Dit risicoprofiel gaat in op de vraag: wat kan ons overkomen en hoe erg is dat? Vanuit de Wet veiligheidsregio's dient dit profiel te worden opgesteld. Na de vaststelling van deze wet in 2010 is dit voor het eerst gebeurd in 2010. Nu is het bijna 2014. In dat jaar gaan de meeste veiligheidsregio's het regionaal risicoprofiel actualiseren.

Reden dus om in SAMIJ-verband te kijken naar een risicobeeld voor het IJsselmeergebied. Vanuit verschillende SAMIJ-deelnemers lag ook het verzoek: laten we samen kijken naar het IJsselmeergebied en komen tot één beeld. Anders doen tien veiligheidsregio's dit individueel.

Op 16 september was het zover. Experts van alle SAMIJ-deelnemers kwamen bij elkaar in het Waterschapshuis van Lelystad. Op deze

dag stond niet alleen incidentbestrijding op het water centraal. Ook is gekeken naar waterveiligheid in de zin van overstromingen.

Bij de risicoanalyse is ervoor gekozen niet alleen te kijken naar de kans op grote incidenten en rampen. Ook is er, vanuit de bestaande incidentgegevens, gekeken naar incidenten die vaak voorkomen op het IJsselmeergebied. Inzicht in incidenten op

het water die vaak voorkomen is belangrijk. Dit inzicht vormt, net zoals inzicht in het aantal brandmeldingen bij regionale brandweerorganisaties, een belangrijke basis voor de inzet van capaciteit.

De uitkomst van de dag: een eerste schema van een risico analyse.

Dit schema wordt binnenkort naar de SAMIJ-deelnemers verzonden.

Van de waterfunctionaris

Water kent geen grenzen (2)

De IJsselmeerconferentie staat in het teken van water en veiligheid, en van de incidentbestrijding op het water in het bijzonder. En een vooruitblik voor de SAMIJ naar de periode 2014-2017.

Al eerder stond de kop "Water kent geen grenzen" boven deze column. Voor deze speciale editie voor de IJsselmeerconferentie is weer gekozen de zin "Water kent geen grenzen" te gebruiken.

Waarom?

Het antwoord begint bij de manier waarop gekeken wordt naar veiligheidsvraagstukken. Veiligheidsvraagstukken beginnen eigenlijk altijd met de vraag: Wat bedreigt ons en hoe erg is dat? Dit geldt ook voor het IJsselmeer. Bij incidenten op het IJsselmeer betekent dit dat we de gevaren en dreigingen inventariseren. De gevaren en risico's voor de gebruikers van het water en de gevaren voor omliggende gebieden.

Het IJsselmeergebied wordt intensief gebruikt als vaargebied. Beroepsmatig en recreatief. In het IJsselmeergebied vinden incidenten plaats. Het IJsselmeergebied kent als watergebied bijvoorbeeld de meeste Search and Rescue-meldingen van Nederland. Dit volgt uit dit intensieve gebruik. Maar ook verontreinigingen komen vaak voor. Duidelijk is dus dat de gezamenlijke overheden iets moeten met de vraag: wat bedreigt ons en hoe erg is dat? Op het water dient

immers, net zoals op het land, een hulpverleningsvangnet te zijn.

Een tweede stap bij het beantwoorden van veiligheidsvraagstukken is het inventariseren van de taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden. Voor het IJsselmeergebied is dit een zeer relevante vraag. Er zijn namelijk veel verschillende bestuurlijke en operationele verantwoordelijkheden en taken. Ook op dit punt is het IJsselmeergebied bijzonder. Er is geen ander watergebied in Nederland waar 39 gemeenten en 10 veiligheidsregio's hun grenzen in hebben. Dit geldt zelfs niet voor de Noordzee.

Maar water kent geen grenzen! Dus de vraag die hieruit voortvloeit is: Hoe gaan we daarmee om? Daarvoor is de SAMIJ. Met het project Waterrand is ervoor gekozen te komen tot samenwerkingsafspraken in een netwerkstructuur. De SAMIJ is hiervan het voorbeeld voor de voorbereiding op de Incidentbestrijding op het IJsselmeer. Een vorm van een netwerkorganisatie waarin veel crisispartners samenwerken. En eigenlijk kan wel gesteld worden dat de SAMIJ op dat punt een proeftuin is geweest voor Waterrand.

De IJsselmeerconferentie brengt de bestuurlijk verantwoordelijken bij elkaar om te kijken naar de werking van deze netwerkorganisatie.

Colofon

SAMIJ Nieuws is het informatiebulletin van de SAMIJ en wordt verspreid onder alle organisaties die samenwerken of een relatie hebben met de SAMIJ. SAMIJ Nieuws komt twee keer per jaar uit.

SAMIJ

Postadres:
Veiligheidsregio Flevoland
Postbus 501
8200 AM Lelystad
Mail: samij@brandweerflevoland.nl
Internet: www.incidentbestrijdingophetwater.nl

Oplage

750 exemplaren

Organisatie & Eindredactie

Wim van Eck
Mail: w.vaneck@brandweerflevoland.nl
Han van Dijk
Mail: h.vandijk@brandweerflevoland.nl

Vormgeving

Slooves Grafische Vormgeving
www.slooves.nl

Drukwerk

GBU Grafici
www.gbugrafici.nl

Aan dit nummer werkten mee

CRW, Ira Helsloot, Ad Krom, Gerrit Spruit, Jos Stierhout.

@waterfunctionar

www.youtube.com/samijregeling

